

явява остроумен критик, успял е да приложи основите на съвременната френска критика в сръбската книжнина. Той обладава тжнак усет при оценка литературните новости и характеристика на писателите. Най крупните му трудове са посветени на „Омладина“ и „Осемнадесетия век“. Други писатели в тази област са: Д-р Милан Савич, Остоич и Шевич. В критиката, трябва да се признае, че ръководна роля се пада на Богдан Попович. Между младите, с талант и подготовка са проявяват Д-р Владимир Чорович и Д-р Стефанович, който пише и на английски.

Сръбската литературна поезия се заражда не твърде отдавна. Първи съвремен поет—лирик е Бранко. От шейсетях до деветдесетех години поетите с охота избират типични мотиви: заимствуват мотиви из народния живот и се опират главно на народната песен. Новите поети, наопаки, се отличават с богатство на теми и голямо разнообразие в тяхната обработка (в зависимост от индивидуалността) младите писатели са запознати със чуждите литератури, особено с Френската и Немската, но тия познания често затъмняват девственната красота на тяхната поезия и я превръщат в модна кукла.

На чело на поетите от втората половина на XIX век застава Джура Якшич (1832 — 1878). Той представлява самобитна индивидуалност, неподатлив на чуждото, поет с голяма искреност в чувствата и сърдечност в тона. Никой от сръбските поети не може да се сравни по темперамент и пластични форми със него. Сочността в описанията издават в него художника; горещ и бурен по природа, отзивчив на всяко впечатление. Якшич проявява и патриотическо въодушавление. Той има свой стил; образите у него са тжй оригинални и своеобразни. Наред с Змая той е от най добрите лирици. По слаб е в разказа, тжй като неговите разкази страдат от идеализация. И като драматург. в драмите си той си остава лирик.

З м а й, собственото му име Иован Иованович (1833 — 1904) е от най великите Сръбски поети. макар да го упрекват, та като застарял се бил изписал. З м а й владее до съвършенство языка; твори леко и твърде добре подражава народната песен. Неуведаема е славата му с неговите любовни песни, от които лжха чистота, тишина и постоянна любов. Той е человек свободен от условности: по професия е медик, а преди това изучавал право; живял и работил в разни места и в Виена. Поезията му обхваща цела сърбия и той е един от немногото сърби, които братски обичат Харватско. Змай изразява чувствата на цял народ, със съчувствие следи възтанието на босняците и черногорските борби